

Arrest

nr. 347 238 van 27 mei 2026
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94 / 2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 januari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 december 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 december 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers vingerafdrukken werden op 26 december 2021 geregistreerd in Italië in het kader van een verzoek om internationale bescherming. Verzoeker reisde echter door naar België en diende alhier op 21 februari 2022 wederom een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 15 september 2022 besliste de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie dat toepassing werd gemaakt van de discretionaire bepalingen van de Verordening 604/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend, waardoor België verantwoordelijk werd voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming.

1.3. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 18 december 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan op 19 december 2024 per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pashtun-etnie te zijn. U bent een moslim van soennitische strekking. U bent geboren in het dorp Shawat, in de provincie Paktia, waar u heel uw leven heeft gewoond. U bent nooit naar school gegaan en u ging ook nooit naar de ‘madrassa’ (koranonderwijs).

U stelt dat uw broer A.(…) tewerkgesteld was in het Afghaanse leger. Zijn rang was tweede sergeant. U werd meerdere keren benaderd door de taliban, ze zeiden dat uw broer moest stoppen met zijn werk. Initieel verliep het contact via de dorpsouderen, later toen de taliban het dorp hadden veroverd, benaderden ze u persoonlijk. Telkens antwoordde u dat uw broer in Kabul was voor zijn studies. Later toonden de taliban bewijzen en zeiden ze dat ze op de hoogte waren van de academie waar uw broer was afgestudeerd en de plek waar hij was gestationeerd.

Op een dag, nadat de taliban opnieuw bij u waren geweest, vond er een schietpartij plaats tussen de taliban en de overheid. De volgende dag ging u naar Gardez om uw medicatie te gaan halen en terwijl u daar was trachtte u uw broer te verwittigen, wat niet lukte. U bleef die nacht in Gardez overnachten bij een oom. De dag daarna belde u naar uw familie en zij zeiden dat de taliban waren langsgeslagen. De taliban beschuldigden u ervan de overheid te hebben ingelicht nadat zij bij u waren langsgeslagen. Hierdoor had de schietpartij plaatsgevonden en waren talibanleden omgekomen. U bleef in het huis van uw oom in Gardez. De taliban kwamen opnieuw naar uw huis en arresteerden uw twee andere broers, S.(…) M.(…) en P.(…). De taliban hielden hen gedurende een periode van drie tot vier dagen vast, uiteindelijk werden ze vrijgelaten nadat de dorpsouderen met de taliban waren gaan praten. Hierna zijn de taliban nog twee of drie keer bij u thuis langs geweest.

U bent ongeveer anderhalve maand voor de machtsovername vertrokken uit Afghanistan. Uw reis via Pakistan, Iran, Turkije, Italië en Frankrijk heeft ongeveer acht maanden geduurd. In Italië werden op 26 december 2021 uw vingerafdrukken afgenomen. U kwam in België toe op 20 februari 2022 en u heeft hier een dag later een verzoek om internationale bescherming ingediend. Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten voor: uw originele ‘taskara’ (Afghaans identiteitsdocument), een kopie van uw paspoort, de originele bankkaart en militaire badge van uw broer, originele certificaten van uw broer, een kopie van de taskara van uw broer, foto's van uw broer in het leger en foto's van uw dochter, een originele brief van de maliks, een kopie van de taskara van uw vader, kopieën van de oproepingsbrieven van de taliban, kopieën van werkdocumenten van uw broer, kopieën van documenten uit Italië, kopieën van uw medische documenten uit Afghanistan.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U stelt in het begin van het persoonlijk onderhoud dat u last heeft van mentale problemen, hoofdpijn, borstpijn en rugpijn. U zou in het centrum waar u verblijft wel naar de dokter zijn gegaan maar u bent echter niet in het bezit van documenten die uw doktersconsultaties in België kunnen aantonen. U zou wel medicatie moeten innemen volgens uw verklaringen. U diende tevens wel enkele kopieën van medische documenten uit Afghanistan in. Ten eerste zijn dit kopieën waarvan de authenticiteit niet te achterhalen valt en bovendien zijn de kopieën van slechte kwaliteit waardoor de leesbaarheid minimaal is (zie administratief dossier).

Tijdens het persoonlijk onderhoud stelde u al enkele keren een psycholoog geraadpleegd te hebben. U stelt ook een attest hiervan gevraagd te hebben. Er werd u gevraagd om dit attest zo snel mogelijk over te maken aan het CGVS (CGVS, p.17). U heeft dit niet gedaan.

Aangezien u niet in staat bent om uw mentale problemen aan te tonen en u op geen enkel moment heeft aangegeven niet in staat te zijn het persoonlijk onderhoud te voeren, werden u bijgevolg geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

De Commissaris-generaal erkent dat de procedure om internationale bescherming de nodige stress met zich kan meebrengen en hier wordt doorheen de procedure en persoonlijk(e) onderhoud(en) wel degelijk rekening mee gehouden. Dient echter te worden opgemerkt dat u doorheen uw persoonlijke onderhoud wel degelijk in staat bleek de u gestelde vragen te begrijpen en te beantwoorden en op omstandige wijze uw relaas uit de doeken te doen. Op geen enkel moment bleken er voor het overige doorheen het persoonlijke onderhoud elementen te zijn, noch bleken er zich omstandigheden voor te doen omwille waarvan u niet (langer) in staat

was deel te nemen aan de procedure 'internationale bescherming'. U haalde nergens zelf dergelijke elementen of omstandigheden aan én, u hier uitdrukkelijk naar gevraagd bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), ontkende u ook expliciet dat deze er zijn (zie vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' in uw administratief dossier).

Er werd u voorts in het kader van uw persoonlijke onderhouden duidelijk meegegeven dat u, indien er zaken niet duidelijk waren voor u, ten allen tijde om verduidelijking kon vragen alsook werd u erop gewezen dat u, indien u daar nood aan zou hebben, naast de gebruikelijk voorziene pauze, altijd om een extra pauze kon vragen (CGVS, p.2). U vroeg op geen enkel moment zelf om een bijkomende pauze. Op het einde van elk persoonlijk onderhoud werd u nog gevraagd of u alles had kunnen vertellen, u nog iets had toe te voegen en of u alles goed begrepen had. Ook hier haalde u nergens aan dat u bepaalde elementen niet had kunnen vertellen, dan wel vergeten was of bepaalde zaken niet had begrepen (CGVS, p.16).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

In hoofddorde dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat de hoedanigheid van vluchteling u niet kan worden toegekend; dit omwille van volgende redenen.

Een analyse van recente internationale rapporten en berichtgeving wijst op de aanwezigheid van gerichte mensenrechtenschendingen in Afghanistan. In die context kunnen Afghanen met een risicoprofiel effectief een risico op vervolging lopen in de zin van de vluchtelingenconventie. Indien na een grondig individueel onderzoek van het verzoek om internationale bescherming blijkt dat een Afgaanse verzoeker om internationale bescherming een dergelijk risico loopt, zal het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen in principe de vluchtelingenstatus toekennen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig art.1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. Verder wordt er ook vastgesteld dat er geen sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 van de gecoördineerde Vreemdelingenwet, waardoor het CGVS u evenmin de status van subsidiaire bescherming toekent.

Bij een terugkeer naar Afghanistan bent u bang gedood te worden door de taliban. U stelt dat u Afghanistan heeft verlaten naar aanleiding van problemen die u kende vanwege de tewerkstelling van uw broer bij het Afgaanse Nationale Leger.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023 https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de Afgaanse veiligheidsstroepen behoorden inderdaad te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Er kan echter geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaringen over zowel het profiel van uw broer als de vervolgingsfeiten die daaruit zouden zijn voortgekomen.

Zo blijkt dat de kennis over de tewerkstelling van uw broer bijzonder vaag, weinig doorleefd, oppervlakkig en zeer algemeen is wanneer u in uw verklaringen spreekt over diens werkzaamheden. U bent weinig of niet op de hoogte van de activiteiten van uw broer bij het Afgaanse leger. U bent in staat om de rang van uw broer aan te duiden, echter bent u niet in staat om iets te vertellen over de precieze taken van uw broer als militair. Verder kan u evenmin iets vertellen over de opleiding die uw broer zou hebben gekregen op de militaire academie. U kan ook niet vertellen wie de overste van uw broer was, u kent geen collega's van hem bij naam en zou u uw broer zelfs nooit in uniform hebben gezien, en u kan aldus evenmin een beschrijving geven van dat uniform (CGVS, p.10-11). Uw kennis over de werkzaamheden van uw broer bij het Afgaanse Nationale Leger (ANA) blijken bijzonder vaag en ontoereikend te zijn. Hoewel er niet van u verwacht kan worden dat u tot in de kleinste details zou kunnen vertellen over het werk van uw broer, mag toch een minimale kennis verwacht worden betreffende diens concrete functies, werkzaamheden, oversten en loopbaan binnen het leger. U heeft intussen ook meer dan voldoende tijd gehad om informatie te sprokkelen via familieleden aangaande de militaire carrière van uw broer; net omdat u zich op dat profiel baseert als reden waarom u uw land van herkomst heeft moeten verlaten. U verklaart zelfs nog recent voor het persoonlijk onderhoud op het CGVS met uw jongere broer contact te hebben gehad (CGVS, p.5). Dat u dan bij uw familie geen extra informatie heeft gevraagd over de tewerkstelling van uw broer A.(...) bij het Afgaanse Nationale Leger, de basis van uw asiolverhaal, doet al in ernstige mate afbreuk aan de oprechtheid van uw verklaringen ter zake.

Van een asielzoeker kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas, in dit geval het door u voorgehouden militaire profiel van uw broer.

Wat uw eigen situatie betreft, kan verder worden opgemerkt dat uit de aanwezige informatie blijkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de Taliban op zoek is naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de Taliban wraak wil nemen op deze persoon en zijn familie. Het loutere feit dat u een familielid zou zijn van een vermeend vroeger lid van het ANSF waarvan u a priori diens tewerkstelling niet aannemelijk kan maken, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

Vooreerst vloeien uw problemen voort uit de vermeende tewerkstelling van uw broer bij het Afghaanse Nationale leger. U stelt dat de taliban naar uw winkel kwamen om u te vragen naar uw broer, u stelt dat zij bewijzen zouden gehad hebben die diens tewerkstelling bij het Afghaanse Nationale Leger konden aantonen (CGVS, p.12-13). U bent echter niet in staat om zijn tewerkstelling (zie supra) en familiale band (zie infra) aannemelijk te maken, bijgevolg moet er bij voorbaat reeds enig voorbehoud worden gemaakt bij de door u beweerde problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid.

Los van bovenstaande, is het daarenboven absurd dat de taliban u zouden beschuldigen van spionage. Nadat de taliban in uw winkel waren langs geweest om u te vragen naar uw broer, zou er een vuurgevecht hebben plaatsgevonden tussen de taliban en de overheid. De taliban zeiden dat u de overheid zou hebben ingelicht (CGVS, p.13-14). Er zijn echter zeker genoeg andere personen/dorpelingen die de taliban zouden kunnen verdenken van verklikking. U stelt dat de taliban naar uw winkel kwamen (CGVS, p.13), ze konden dus gemakkelijk gezien zijn door andere personen die de overheid konden inlichten en/of door militairen van het ANA zelf. Het is weinig aannemelijk dat de taliban u, louter op basis van een zgn. passage in uw winkel, zomaar zouden verdenken van spionage en u de verantwoordelijkheid voor een militair treffen in de schoenen zouden schuiven. Bijkomend stelt u ook dat het districtscentrum niet ver lag, op slechts een kwartier rijden van de bazaar (CGVS, p.14), en dat het normaal is dat de overheid en de taliban op elkaar schieten als ze mekaar in de regio zouden tegenkomen (CGVS, p.13). Dat de taliban dan deze keer enkel u viseren en van spionage beschuldigden, lijkt bijzonder onaannemelijk.

In dezelfde context is het vreemd dat de taliban de volgende dag bij uw familie zouden zijn langsgekomen om u te arresteren, maar u net die dag niet in het dorp was doch wel in Gardez vertoefde. Gezien de taliban over een ruim netwerk van eigen spionnen konden beschikken, is het vreemd dat zij op dat moment niet zouden hebben geweten dat u er niet was. Op die manier kon uw familie u verwittigen van hun komst en werd de kans kleiner dat de taliban u nadien nog zouden kunnen vatten. Bovendien zou men kunnen verwachten dat de taliban u eerst zouden opzoeken in uw winkel, waar u ook de eerste keer zogenaamd door hen zou zijn lastig gevallen en waar zij ook meer kans zouden hebben om u tegen het lijf te lopen. Dat zij nadien dan twee van uw broers meenamen, in een poging om u in te ruilen voor hen, blijkt ook een bijzonder opmerkelijke zet te zijn aangezien de dorpsouderen uw broers gewoonweg weer vrij kregen terwijl u zich inmiddels niet bij de taliban was gaan aanmelden. De logica van uw verhaal laat ook hier volledig te wensen over (CGVS, p. 8).

Gelet op het ongeloofwaardige militair profiel dat u uw broer enerzijds aanmeet, alsook gelet op uw onaannemelijke verklaringen aangaande de problemen die u zou hebben ondervonden anderzijds, kan het CGVS geen geloof hechten aan de door u geopperde problemen met de taliban.

Vervolgens, volledigheidshalve, wil het CGVS er ook nog op wijzen dat u verschillende Europese landen bent doorgereisd zonder er een vrees voor vervolging kenbaar te maken; dit getuigt van een gedrag dat onverenigbaar is met uw verklaarde dringende nood aan internationale bescherming. Immers, van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat u naliel dit te doen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in uw hoofde en vormt overeenkomstig artikel 48/6, § 4, d), van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor uw algehele geloofwaardigheid.

De door u neergelegde stukken vermogen evenmin bovenstaande appreciatie van uw verzoek in positieve zin te wijzigen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de taskara's van uw familieleden allemaal kopieën zijn waarvan de herkomst en de authenticiteit niet kan worden nagegaan, evenmin kan met zekerheid aldus worden vastgesteld dat het hier effectief uw familie betreft (zie supra). Betreffende uw vader en uw broer legt u enkel een kopie van een taskara neer, waardoor jullie verwantschap niet met zekerheid is komen vast te staan.

Verder legt u verschillende foto's voor van uw (beweerde) broer in het leger, alsook de originele militaire badge van die persoon neer. Ook deze foto's en badge zijn niet in staat enige verwantschap tussen u en die persoon aan te tonen. Zo is het helemaal niet duidelijk wie de persoon op de foto's is en of deze überhaupt aan u verwant is. De militaire badge daarentegen kan evenmin enige familiale band tussen u en de drager van de badge aantonen.

Ook de andere werkdocumenten - militaire certificaten - van uw (voorgehouden) broer A.(...) kunnen niet worden weerhouden aangezien het hier andermaal kopieën en geen originelen betreffen, alsook u de

tewerkstelling van een broer van u bij het Afghaanse Nationale Leger niet aannemelijk heeft gemaakt. Opnieuw, of de vermelde persoon op de documenten ook werkelijk uw broer is, is niet aangetoond.

De dreigbrieven van de taliban betreffen eveneens kopieën waarvan noch de herkomst noch de authenticiteit kan worden nagegaan. Gelet op het gemakkelijk te manipuleren karakter van kopieën kan hieraan überhaupt geen bewijswaarde worden toegekend. Bovendien blijkt uit vertaling van de dreigbrieven dat deze werden opgesteld in december 2022 en rond mei 2023 (zie administratief dossier - blauwe map). U verliet Afghanistan voor de val van de voormalige overheid, dit betekent dat de taliban meer dan een jaar na de door u voorgehouden problemen voor het eerst een convocatiebrief zouden hebben gestuurd. Het is weinig geloofwaardig dat de taliban pas na zo een lange tijd een brief zouden sturen of u zouden oproepen om naar de rechtbank te gaan, intussen - de logica van uw verhaal volgende - ook wetende dat u niet meer in de regio vertoefde. Verder valt ook op dat er tussen de beide brieven zelf een lange periode zit. Dat de taliban na de eerste brief zo lang zouden wachten om een nieuwe brief te sturen raakt kant noch wal.

De brief van de maliks daarentegen betreft dan weer een volledig handgeschreven document, zonder enige hoofding, signatuur of stempel. Eenieder kan op eender welk moment een dergelijk stuk opstellen. De bewijswaarde ervan is dan ook zo goed als nihil.

De foto's die uw broer moeten tonen als militair bieden evenmin enige zekerheid dat dit uw broer betreft. Het is evenmin duidelijk waar, wanneer, in welke omstandigheden of met welke bedoelingen deze foto's werden genomen. Foto's kunnen makkelijk in scène worden gezet waardoor andermaal de bewijswaarde ervan minimaal is. De foto's van uw dochter tonen evenmin aan op welke manier zij de getoonde verwondingen zou hebben opgelopen. Deze foto's zijn dan ook niet in staat om de door u voorgehouden problemen aan te tonen.

Wat de door u neergelegde documenten betreft, moet overigens in het algemeen ook worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 13 september 2024 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20240913.pdf) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen.

Ten gevolge de vele ongeloofwaardige elementen in uw relaas, kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaringen. Bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet niet worden toegekend daar u niet aan de voorwaarden voldoet. Er kan immers geen gegronde vrees in uw hoofd worden vastgelegd.

U heeft na het versturen van de notities van uw persoonlijk onderhoud nog enkele opmerkingen en verduidelijkingen bij de notities overgemaakt. Echter hebben deze geen betrekking op de argumenten in deze beslissing en kunnen zij de beoordeling van het CGVS aldus niet wijzigen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgt het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers. Sinds de machtsvername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de periode na de machtsvername, tussen 19 augustus en 31 december 2021, het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023 en 2024.

In de periode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreerde UCDP in totaal 713 burgerslachtoffers (bij 420 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Meer dan een vijfde van deze slachtoffers (144) viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front en het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, die voornamelijk in Panjshir en aangrenzende provincies plaatsvinden. Daarnaast wordt er melding gemaakt van aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten, voornamelijk in Kabul en in de noordoostelijke provincies. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024 geen burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermoebommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsvername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED registreerde in de periode van 1 juli 2022 tot 12 februari 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakhshan en Baghlan. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38) en Baghlan (31).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsvername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsvername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in

Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, §28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §75 en §92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België

en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een dierdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczgd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op

https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op

https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024

2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developm (europa.eu)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzaadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-05/2024_CG_AFG_Final.pdf), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op

https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername

door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het

profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land. Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)”

2. Verzoekschrift, aanvullende nota en stukken

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48 tot 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Na een theoretische uiteenzetting over het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht vraagt verzoeker om als vluchteling te worden erkend omwille van zijn persoonlijke problemen met de taliban en omwille van zijn 'verwestering'.

- Wat de neergelegde documenten betreft

Verzoeker stelt dat de door hem neergelegde documenten een cruciale rol spelen bij zijn relaas. Ondanks het gegeven dat sommige documenten kopieën zijn, zo oppert hij, tonen deze de familieband aan met zijn broer en diens beroep als militair. In die zin ondersteunen de taskara's zijn verklaringen betreffende de familiale relaties en de rechtstreekse band met zijn broer, hetgeen een cruciaal element vormt in de asielaanvraag, zo meent verzoeker. Daarnaast maken de neergelegde militaire certificaten volgens verzoeker een overtuigend bewijs uit van de hoedanigheid van zijn broer als militair bij het Afghaanse nationale leger. De documenten bevatten immers details, zoals zijn rang en functies. Verzoeker beweert dat dit alles, samen met de foto's van zijn broer in uniform, zijn verhaal staft dat de familie gevisieerd wordt omwille van de affiliatie met de voormalige Afghaanse strijdkrachten.

Verzoeker is van oordeel dat de commissaris-generaal te veel nadruk legt op de hypothese dat deze documenten vervalst zouden kunnen zijn omwille van de wijdverspreide documentfraude in Afghanistan, die blijkt uit de landeninformatie. Volgens verzoeker kan dit argument niet worden aangewend om alle documenten zo maar van de hand te wijzen. Verzoeker stipt aan dat rekening dient te worden gehouden met de omstandigheden in Afghanistan sinds de machtsovername waardoor de toegang tot betrouwbare instellingen om geauthentiseerde documenten te bekomen uiterst beperkt is.

Verzoeker concludeert dat de bewijzen in hun geheel moeten worden beoordeeld: de consistentie van zijn relaas, de neergelegde stukken én de algemene landeninformatie over de praktijken van de taliban jegens familieleden van voormalige militairen. Deze elementen samen zouden volgens verzoeker moeten volstaan om hem het voordeel van de twijfel toe te staan.

- Verzoekers kwetsbare profiel

Vervolgens meent verzoeker dat zijn opleidingsniveau werd genegeerd door de commissaris-generaal en dat dit een bepalende factor is wat zijn vermogen betreft om een coherent en gestructureerd verhaal te presenteren. Het gebrek aan formeel onderwijs is een essentieel element waardoor zijn communicatieve vaardigheden beperkt worden, zo stelt verzoeker, en hiermee dient rekening te worden gehouden. Volgens verzoeker verhoogt het gebrek aan onderwijs zijn kwetsbaarheid omdat hij minder in staat is zich te verdedigen tegen beschuldigingen door de taliban. Dit geldt niet enkel in het kader van zijn asielrelaas, maar eveneens in geval van terugkeer naar Afghanistan.

- Betreffende de tewerkstelling van zijn broer

De commissaris-generaal verwijt verzoeker een gebrek aan coherentie en detail wat zijn verklaringen betreft die betrekking hebben op de militaire activiteiten van zijn broer. Nochtans, zo stelt verzoeker, dient dit te worden heroverwogen in het licht van zijn persoonlijke, sociale en psychologische omstandigheden. Verzoeker brengt zijn verklaringen in herinnering waarbij hij stelde dat zijn broer in een andere stad werkte en zelden naar huis kwam en nooit in uniform. Verzoeker vervolgt dat het logisch is dat de interacties binnen de familie niet gericht waren op professionele details zoals de namen van superieuren of de precieze taken. Vermits verzoekers broer slechts één jaar in het leger heeft gewerkt, is het volgens hem aannemelijk dat hij niet de mogelijkheid had om meer te weten te komen, gelet op de context van de Afghaanse cultuur.

Ingevolge de stellingname in de beslissing dat het onwaarschijnlijk geacht wordt dat verzoeker specifiek door de taliban gevisieerd zou worden omwille van collaboratie met de voormalige overheid, merkt hij op dat hij meermaals bezoek kreeg van de taliban en dat hij als oudste zoon van het gezin meer verantwoordelijkheden kreeg, hetgeen de bijkomende aandacht van de taliban kan hebben gewekt.

Verzoeker schrijft de incoherenties in zijn verklaringen toe aan psychologische factoren, geheugenproblemen en zijn gebrekkige gezondheid. Hij brengt in herinnering dat hij zijn medicatie op de dag van het interview niet had ingenomen, waardoor hij niet duidelijk en gedetailleerd kon antwoorden op de vragen. Daarnaast wijst verzoeker op de omstandigheden van zijn vlucht uit Afghanistan, waardoor niet kan worden verwacht dat hij documenten kon verzamelen of bewijzen over de activiteiten van zijn broer. Verzoeker stelt dat niet moet worden gefocust op incoherenties of omissies, maar op het geheel: de stukken, samen met de verklaringen en de beschikbare informatie over de praktijken van de taliban. Tenslotte wijst verzoeker op zijn migratietraject waardoor het niet altijd eenvoudig was om met zijn familie te communiceren en informatie over de tewerkstelling van zijn broer te verzamelen.

- Met betrekking tot het risico voor verzoeker in geval van terugkeer

Het standpunt van de commissaris-generaal dat de veiligheidssituatie in Afghanistan verbeterd zou zijn sinds de machtsovername, houdt volgens verzoeker geen rekening met specifieke risicogroepen, zoals verzoeker, die familielid is van een voormalig Afghaans militair. Er vinden volgens verzoeker nog wel gerichte geweldplegingen plaats die werden gedocumenteerd. De globale afname van het geweld is naar het oordeel van verzoeker vooral het gevolg van het beëindigen van de openlijke vijandigheden tussen de voormalige regering en de taliban. Volgens verzoeker is het geweld verschoven in methode en doelwitten en worden onder andere familieleden van voormalige militairen blootgesteld aan systematische intimidatie.

Door toedoen van de tewerkstelling van zijn broer, is zijn familie het slachtoffer van gerichte acties van de taliban, zo stelt verzoeker, zoals bedreigingen aan zijn huis, herhaalde bezoeken en beschuldigingen van collaboratie met de voormalige Afghaanse regering. Verzoeker stipt aan dat asielzoekers die hun land ontvluchten vaak niet in staat zijn om materiële bewijzen van deze bedreigingen te verzamelen. Het vereisen van dergelijke bewijzen negeert volgens verzoeker de realiteit van de vlucht.

Waar in de beslissing wordt gesteld dat het onwaarschijnlijk is dat de taliban hem specifiek zouden hebben gevisieerd, merkt verzoeker op dat de taliban hierbij worden onderschat omdat deze vaak naasten van voormalige leden van het Afghaanse leger beschuldigen van collaboratie en dit als voorwendsel gebruiken om represaillemaatregelen te rechtvaardigen, vooral wanneer de betrokken militairen zelf niet meer kunnen worden opgespoord. Aangezien verzoeker de oudste zoon is, is hij een natuurlijk doelwit en wordt de geloofwaardigheid van zijn relaas versterkt, zo beweert verzoeker.

Verzoeker herhaalt eerst en vooral dat de inconsistenties die hem worden verweten te wijten zijn aan mentale gezondheidsproblemen en vervolgens zijn standpunt betreffende de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan, waarbij hij wijst op het gerichte geweld dat door de taliban wordt gepleegd ten aanzien van bepaalde risicoprofielen.

- Wat de bewijskracht van de neergelegde documenten betreft

Naar aanleiding van het argument van de commissaris-generaal dat er enorme corruptie is in Afghanistan, waardoor het onmogelijk is de documenten te controleren, stelt verzoeker dat deze stukken toch als een begin van bewijs dienen te worden aanvaard. Verzoeker verwijst naar Franstalige rechtspraak uit 2019 met betrekking tot de appreciatie van bewijsstukken. Verzoeker wijst erop dat er twee originele dreigbrieven werden neergelegd die naar zijn oordeel niet zonder verder onderzoek opzij geschoven mochten worden.

- Verzoekers individuele situatie

Verzoeker stelt dat van hem geen gestructureerd en gedetailleerd relaas mag worden verwacht zoals van een beter opgeleid individu. Verzoeker meent dat de commissaris-generaal te streng was in zijn beoordeling omdat hij een kwetsbaar profiel heeft.

- Met betrekking tot het voordeel van de twijfel

Verzoeker is ervan overtuigd dat de beoordeling te streng is en dat hij in aanmerking dient te komen voor de toekenning van het voordeel van de twijfel, waarbij hij oude rechtspraak van de voormalige Vaste Beroepscommissie voor de Vluchtelingen en rechtspraak van de Raad aanhaalt.

- Vrees omwille van 'verwestering'

In een volgend middelonderdeel gaat verzoeker in op zijn vrees voor vervolging omwille van 'verwestering'. Verzoeker stelt dat terugkeerders in Afghanistan blootgesteld kunnen worden aan daden van vervolging waarbij hij een rapport van vzw Nansen aanhaalt uit 2021. Verzoeker voert aan dat hij in geval van terugkeer het risico loopt op daden van vervolging door toedoen van zogeheten AGE's (*anti-government-elements*) omwille van het vermoeden dat hij westerse waarden geïnternaliseerd heeft. Afghanen die als 'verwesterd' dreigen te worden gepercipieerd, worden door het UNHCR als risicogroep geïdentificeerd. Verzoeker wijst op informatie van het voormalige EASO waarin het risico op vervolging omwille van 'verwestering' wordt toegelicht, in het bijzonder voor jongeren in hun tienerjaren. Verzoeker verwijst hierbij onder andere naar de tussenkomst van de Duitse antropologe F. STAHLMANN. Volgens verzoeker zijn er heel wat voorbeelden van incidenten waarbij de taliban terugkeerders heeft gearresteerd of vermoord, zoals in een EASO-rapport van 2020 werd opgenomen, in een rapport van het *Refugee Support Network* van 2016 en in een rapport van *Asylos* van 2017. In de rapporten wordt benadrukt dat het risico groter is voor jongeren in hun tienerjaren omdat deze door hun jonge leeftijd erg beïnvloedbaar zijn.

Verzoeker wijst ook op een verklaring van een gezaghebbende stem bij de taliban waaruit zou blijken dat in Europa afgewezen Afghaanse asielzoekers die naar Afghanistan worden uitgewezen voor het gerecht zouden worden gebracht. Verzoeker stipt aan dat onder andere uit informatie van *Asylos* blijkt dat terugkeerders uit Europa gemakkelijk worden herkend door hun gemeenschap en gestigmatiseerd worden of zelfs slachtoffer worden van geweld. De situatie van Afghanen die als verwesterd worden gepercipieerd, valt volgens verzoeker zowel onder vervolging omwille van een toegeschreven politieke overtuiging, omwille van religie én omwille van het behoren tot een specifieke sociale groep. Verzoeker houdt een theoretische beschouwing over de vervolgingsgrond van de 'toegeschreven' politieke overtuiging, waarbij hij ook rechtspraak van de Raad citeert uit 2019 en 2022. Uit de UNHCR-*guidelines* betreffende verzoeken om internationale bescherming gebaseerd op religie leidt verzoeker af dat de betrokkene niet noodzakelijk effectief bekeerd dient te zijn tot een andere godsdienst om als zodanig te worden gepercipieerd, hetgeen ook neerkomt op een gewijzigde politieke overtuiging omdat dit geassocieerd wordt met steun aan de internationale gemeenschap. Volgens verzoeker is de groep van de jonge 'verwesterde' Afghanen een specifieke sociale groep in de zin van artikel 48/4, §4, d) van de vreemdelingenwet. De groep van de 'verwesterde' Afghanen wordt door *Asylos* als een geïsoleerde groep beschouwd, zo stelt verzoeker. Verzoeker stelt dat uit de studie van F. STAHLMANN blijkt dat het feit dat een Afghaan in Europa heeft verbleven, volstaat om door de taliban geïsoleerd te worden. Hij verwijst ook onder andere naar publicaties van L. SCHUSTER en N. MAJIDI die ingaan op de mogelijke gevolgen van gedwongen verwijdering en terugkeer naar Afghanistan na een verblijf in het Westen. Tenslotte citeert verzoeker een vernietigingsarrest van de Raad van 31 maart 2022 en stelt dat dezelfde redenering op zijn geval moet worden toegepast.

Hij oppert dat hij al meer dan drie jaar in Europa leeft en duidelijk 'verwesterd' is, hij nooit traditionele Afghaanse kleding draagt, maar zich *casual* kleedt, geen baard heeft en een moderne haarsnit, Nederlandse lessen volgt en vertrouwd is geraakt met de westerse cultuur en westerse waarden. Verzoeker wijst erop dat hij een openbaar *facebook*-profiel heeft, zodat hij zou kunnen worden gevonden. Hierover werden geen vragen gesteld, zo zegt verzoeker.

Verzoeker wijst er ook op dat hij afkomstig is uit een conservatief dorp in Baghlan en dat er in deze regio verschillende gewelddadige groepen aanwezig zijn en dat hij ondertussen reeds twee jaar in Europa verblijft waardoor zijn gedrag en waarden zijn veranderd. Uit dit alles leidt verzoeker af dat er een 'zeer groot' risico op vervolging bestaat in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, hetgeen volgens hem niet wordt betwist in de bestreden beslissing.

- Wat de subsidiaire bescherming betreft

Verzoeker brengt de definitie van een 'gewapend conflict' in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet in herinnering, zoals uiteengezet in de rechtspraak van het Hof van Justitie in de zaak *Diakité*. Hij stipt aan dat zijn herkomst uit Baghlan niet wordt betwist. Verzoeker beweert dat de verwerende partij zich baseert op de EASO-COI-rapporten over de veiligheidssituatie in Afghanistan van 2021 en 2022. Omwille van het fragmentarische karakter van de beschikbare informatie en het gebrek aan betrouwbare bronnen meent verzoeker dat het onredelijk is om te spreken van een 'sterke daling' van het aantal

burgerslachtoffers. Verzoeker brengt de nota van Nansen vzw van 23 juni 2022 in herinnering waarin wordt gesteld dat er onvoldoende informatie voorhanden is om een weigeringsbeslissing te kunnen nemen. Verzoeker betwist de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan en meent dat hij op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming.

Vervolgens gaat verzoeker in op de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan en meent dat dit een reëel risico op ernstige schade uitmaakt, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet. Het land wordt geconfronteerd met extreme tekorten en armoede. Reeds vóór de machtsovername door de taliban bevond Afghanistan zich in een precaire socio-economische toestand, zo stelt verzoeker, maar deze situatie is sedertdien nog verslechterd. Verzoeker citeert een internetartikel van *La Libre* van 23 maart 2022 en de verklaringen van Antonio Guterres over de actuele humanitaire toestand. Verzoeker is van oordeel dat de huidige dramatische socio-economische toestand door de gedragingen van de huidige *de facto*-regering worden veroorzaakt. Verzoeker geeft een reeks elementen zoals de bevroren tegoeden, het stopzetten van humanitaire hulp, de weigering van de taliban om scholen voor meisjes open te stellen, de werkloosheid en dergelijke meer. Verzoeker citeert opnieuw uit het vernietigingsarrest van de Raad van 31 maart 2022 en is van oordeel dat de bestreden beslissing moet worden vernietigd indien er onvoldoende informatie voorhanden is betreffende de huidige socio-economische crisis in het licht van artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker maakt de verbinding met de artikelen 2 en 3 van het EVRM en acht het noodzakelijk dat er een onderzoek dient te gebeuren naar een mogelijke schending van de rechten bedoeld in deze verdragsartikelen.

2.2. Aanvullende nota

Op 28 januari 2026 heeft de verwerende partij een aanvullende nota overgemaakt, waarbij de landeninformatie wordt *geüpdatet*. Volgende COI-rapporten worden toegevoegd:

“EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf

EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf

EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf

EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/countryguidance-afghanistan-2024>

EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif

EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf

UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>

COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf

EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments

EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202411/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf; HYPERLINK "https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf"

3. Volle rechtsmacht

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.*, Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. Bewijslastverdeling en beoordelingswijze

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting vormen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn 2011/95/EU) en van artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de richtlijn 2013/32/EU).

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden waaronder internationale bescherming moet worden verleend, zoals omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, §5 van de vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, §4 van de

vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Onderzoek van het beroep

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. De beslissing van het bestuur dient derhalve te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid er onder meer toe om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 8 februari 2021, nr. 249.746).

De artikelen 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en bij uitbreiding artikel 62, §2 van de vreemdelingenwet, hebben betrekking op de formele motiveringsplicht. Deze verplicht de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op *“afdoende”* wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 27 augustus 2019, nr. 245.324).

5.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet

5.1.1. Artikel 48/3 van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967”*. Dit wetsartikel verwijst op zijn beurt naar het door verzoeker geschonden geachte artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren”*.

5.1.2. Verzoeker is een Afghaan van pashtoun-origine die afkomstig is uit het Ahmadkhel district in de provincie Paktia (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, verklaring DVZ, 7 april 2022, persoonsgegevens). Verzoeker zou geen scholing genoten hebben en onder andere groene thee verkocht hebben in een winkeltje in de bazaar van Shawat (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). Hij verklaarde te vrezen gedood te worden door de taliban omdat zijn broer A. voor het leger werkte en de familie door de taliban bedreigd werd (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ Vragenlijst CGVS, 23 november 2022). Op een dag zouden talibanleden hem gevraagd hebben zijn broer aan te manen te stoppen met zijn werk (*Ibid.*). Die avond zouden de taliban een aanvaring hebben gehad met de overheid (*Ibid.*). Toen verzoeker de volgende dag naar Gardez ging en daarna bij zijn ooms de nacht doorbracht, zouden de taliban bij hem thuis een huiszoeking gedaan hebben omdat ze hem ervan verdachten een spion te zijn (*Ibid.*). De dag daarop zouden de taliban opnieuw zijn langsgekomen waarna verzoeker besloot het land te verlaten (*Ibid.*).

5.1.3. In de bestreden beslissing wordt aangegeven dat (familieleden van) medewerkers van de veiligheidsdiensten van de voormalige Afghaanse overheid geconfronteerd kunnen worden met vergeldingsacties, maar dat *in casu* geen enkel geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden profiel van verzoekers broer, noch aan de door verzoeker ingeroepen vrees en de geschetste vervolgingsfeiten.

5.1.4. Blijkens het administratief dossier legde verzoeker een aantal documenten neer die betrekking hebben op de beweerde tewerkstelling van zijn broer voor het Afghaanse leger (AD, stuk 5, Documenten, certificaten broer, taskara broer, foto's broer leger, werkdocument broer).

Samen met de commissaris-generaal stelt de Raad vast dat de neergelegde kopie van de taskara van zijn broer in wezen een foto van matige kwaliteit betreft van een Afghaans identiteitsdocument (AD, stuk 5, Documenten, taskara broer). Dit stuk laat niet toe de familieband met verzoeker vast te stellen. Ook de meeste certificaten betreffende de tewerkstelling van zijn broer zijn louter kopieën die slechts geringe bewijswaarde hebben, waardoor deze documenten geen sluitend bewijs vormen van diens tewerkstelling voor het Afghaanse leger. Er werden slechts van enkele documenten originelen getoond (AD, stuk 5, documenten (bankkaart + badge broer, certificaten broer). De commissaris-generaal wijst in zijn beslissing op landeninformatie die op de website van het CGVS kan worden teruggevonden, waaruit blijkt dat nagenoeg alle Afghaanse documenten tegen betaling kunnen worden verkregen, waardoor de bewijswaarde ervan nagenoeg *nihil* is (COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentfraude, 13 september 2024 (*update*)).

In zijn middel meent verzoeker dat het argument over de beperkte bewijswaarde van Afghaanse documenten niet als enige kan worden aangewend om zijn vrees voor vervolging als ongegrond af te wijzen. De Raad wijst erop dat de commissaris-generaal zich niet louter op deze landeninformatie baseert, maar eerst en vooral onderzoekt of de documenten betreffende verzoekers broer en diens tewerkstelling worden ondersteund door overtuigende verklaringen, hetgeen te dezen niet het geval bleek te zijn.

Zo verklaarde verzoeker dat zijn broer in 1397 (2018-2019 volgens Gregoriaanse kalender) naar de academie ging en in 1398 (2019-2020) werd aangesteld bij het leger (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 13 mei 2024, p. 9). Verzoekers broer zou gedurende een tweetal jaren een opleiding genoten hebben, maar verzoeker wist niks van de inhoud van deze militaire vorming (*Ibid.*, p. 10), hoewel hij hiervan een aantal documenten neerlegde. Verzoeker kon evenmin verduidelijken welke precieze taken zijn broer in het leger vervulde (*Ibid.*, p. 10). Ook wie de commandant was van zijn broer, bleek hij niet te weten en hij stelde dat hij zijn broer gedurende al die jaren nooit in uniform gezien zou hebben (*Ibid.*, p. 11). Verzoeker kende geen enkele collega van zijn broer (*ibid.*). Zijn broer zou ook nooit enige informatie hebben gegeven over wat er allemaal op zijn werk gebeurde (*Ibid.*). De commissaris-generaal merkt in de beslissing terecht op dat het aan verzoeker toekwam om zich, eventueel naderhand, verder te informeren over de activiteiten van zijn broer bij het voormalige Afghaanse leger. Het verzuim van verzoeker om zich hierover te bevragen, ondanks het feit dat hij nog zeer frequente contacten onderhoudt met zijn familieleden in Afghanistan (*Ibid.*, p. 5), maakt dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden profiel van familielid van een medewerker van de voormalige Afghaanse veiligheidsdiensten.

5.1.5. Terloops stipt de Raad aan dat verzoekers algehele geloofwaardigheid in hoge mate op de helling is komen te staan door zijn bedrieglijke verklaringen over zijn gezinssamenstelling. Uit het administratief dossier blijkt immers dat hij bij de registratie van zijn verzoek om internationale bescherming en in het kader van het Dublin-vooronderzoek verklaarde dat hij alleenstaande (*célibataire*) was (AD, stuk 7, Inventaris + Documenten DVZ, Enregistrement DPI, 21 februari 2022; *Ibid.*, formulaire type Dublin, 8 april 2022), terwijl hij ter gelegenheid van het afleggen van zijn verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde religieus gehuwd te zijn, maar geen kinderen te hebben (*Ibid.*, Verklaring DVZ, 7 april 2022, persoonsgegevens van de partner en gezinsleden). Tenslotte gaf hij tijdens het persoonlijk onderhoud toe dat hij reeds 18 jaar (religieus) gehuwd is en drie kinderen heeft (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 13 mei 2024, p. 4). De sterk uiteenlopende verklaringen van verzoeker over zijn burgerlijke staat doen ook vragen rijzen over de geloofwaardigheid van zijn overige verklaringen, bij uitstek over zijn broer en diens voorgehouden profiel. Omwille van deze elementen, die doen twifelen aan verzoekers algehele geloofwaardigheid, voldoet hij niet aan de cumulatieve voorwaarden voor de eventuele toekenning van het voordeel van de twijfel.

5.1.6. Waar verzoeker in zijn middel meent dat hij een kwetsbaar profiel heeft omwille van zijn beperkte scholing, en dit koppelt aan zijn onvermogen om een coherent en gestructureerd verhaal te presenteren, geeft hij in zijn verzoekschrift geen enkel concreet voorbeeld waaruit blijkt dat zijn gebrek aan formeel onderwijs hem zou hebben belet om zijn asielrelaas uit de doeken te doen. Uit het administratief dossier blijkt evenmin dat verzoeker moeite had om zijn verhaal op een deugdelijke wijze naar voor te brengen. *In fine* van het persoonlijk onderhoud werd trouwens gepeild of hij de vragen en de tolk goed had begrepen, waarop verzoeker bevestigend antwoordde (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 13 mei 2024, p. 16). Verzoeker kan zijn analfabetisme niet aangrijpen om te rechtvaardigen waarom hij niet weet wat er in de documenten staat die hij ter adstructie van zijn asielrelaas had neergelegd (*Ibid.*, p. 6-7). Verzoeker heeft deze documenten nooit laten voorlezen, maar het is weinig aannemelijk dat hij noch middels andere Afghaanse verzoekers om internationale bescherming in het asielcentrum, noch via contacten met zijn familieleden in Afghanistan bij machte was om informatie te vergaren over de inhoud van de door hem aangeleverde documenten. Hij kan ook de context binnen zijn gezin in Afghanistan destijds, of de Afghaanse cultuur, niet aangrijpen ter rechtvaardiging van zijn huidige onwetendheid over de tewerkstelling van zijn broer. Aangezien deze tewerkstelling de rechtstreekse aanleiding vormde voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst, mag redelijkerwijs van verzoeker worden verwacht dat hij zich hierover,

desnoods via derden, verder informeert. Meer in het algemeen slaagt verzoeker er niet in aan te tonen dat hij louter omwille van zijn beperkte scholing een kwetsbaar profiel zou hebben. Precies omwille van zijn weinig uitgesproken profiel, is het risico beperkt dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan als 'verwesterd' zal worden gepercipieerd.

5.1.7. Vermits het door verzoeker voorgehouden profiel van familielid van een medewerker van de voormalige Afghaanse strijdkrachten ongeloofwaardig werd bevonden, maakt hij niet aannemelijk dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan onder de negatieve aandacht zou komen van de taliban.

5.1.8. Verzoeker bespreekt in zijn middel vervolgens een vrees voor vervolging omwille van (gepercipieerde) verwestering. Hij beperkt zich evenwel tot een hoofdzakelijk theoretisch betoog, dat doorspekt is met allerhande landeninformatie, maar hij brengt weinig concrete gegevens aan die op zijn persoonlijke situatie kunnen worden betrokken. Verzoeker heeft geen aanvullende nota neergelegd en is niet ter terechtzitting verschenen, zodat er geen enkel specifiek element is dat toelaat verzoekers mate van 'verwestering' te beoordelen.

5.1.9. In haar aanvullende nota van 28 januari 2026 stelt de verwerende partij het volgende betreffende het risico op vervolging in geval van terugkeer naar Afghanistan omwille van 'gepercipieerde' verwestering:

“Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, en de SEM, Focus Afghanistan – Return from abroad van februari 2025) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. In augustus 2024 wordt gemeld dat het aantal hooggeplaatste figuren dat na de machtsovername terugkeerde naar Afghanistan in het kader van de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen is tot bijna 1000 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van onder meer Kaboel, Kandahar, Jalalabad, Khost, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen. Het aantal gedwongen repatriëringen vanuit Europa naar Afghanistan bleef de voorbije jaren zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer. Op de luchthaven van Kaboel werd in oktober 2023 opnieuw een 'reception desk' voor terugkeerders geopend door IOM en het Afghaanse ministerie van 'Refugees and Repatriation'.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel.

De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen, terwijl een andere bron aangeeft dat er dagelijks Afghanen uit Westerse landen aankomen en dit niet tot problemen leidt. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Grenscontroles worden door bronnen omschreven als 'oppervlakkig'.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan dat de taliban terugkeerders doorgaans goed behandelen en dat ze geen weet hebben van acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

*Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.*

Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een

toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. Verzoeker haalt geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.”

5.1.10. Zoals in de aanvullende nota van de verwerende partij in de verf wordt gezet, zijn bepaalde individuele elementen, zoals de leeftijd van de betrokkene, de duur van zijn verblijf in het Westen, zijn gedragingen en profiel van belang om het eventuele risico op vervolging te beoordelen.

5.1.11. Uit de beoordeling van verzoekers asielrelaas is gebleken dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan zijn verwantschap met een medewerker van het voormalige Afghaanse leger, noch aan de vervolgingsfeiten die daarvan het gevolg zouden zijn. Het is bijgevolg weinig aannemelijk dat verzoeker om die reden in geval van terugkeer onder de negatieve aandacht van de taliban zou komen.

5.1.12. Verzoeker was ruim meerderjarig toen hij in België toekwam en heeft zijn vormende jaren dus in Afghanistan doorgebracht. Verzoekers echtgenote en kinderen verblijven nog in Afghanistan, net als de rest van zijn familie (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 13 mei 2024, p. 4-5). Verzoeker onderhoudt nog geregeld telefonische contacten met zijn familie (*Ibid.*, p. 5). Ondertussen verblijft verzoeker al bijna 4,5 jaar in België, maar deze duur weegt geenszins op tegen de duur van zijn verblijf in zijn land van herkomst. Verzoeker omschrijft zichzelf als een soennitisch moslim (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, Verklaring DVZ, 7 april 2022, persoonsgegevens). Hij heeft geen enkel begin van bewijs aangereikt dat hij bepaalde gedragingen zou vertonen die erop wijzen dat hij bepaalde westerse waarden zou hebben verinnerlijkt.

In zijn middel beweert verzoeker dat hij nooit traditionele Afghaanse kleding draagt, maar zich *casual* kleedt, geen baard heeft en een moderne haarsnit, Nederlandse lessen volgt en vertrouwd is geraakt met de westerse cultuur en westerse waarden, maar hij levert hiervan geen bewijs.

5.1.13. Wanneer, zoals *in casu*, geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas en verzoeker niet concreet aannemelijk maakt dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging koestert omwille van zijn verblijf in het Westen, bestaat er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

5.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet

5.2.1. Artikel 48/4 van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

5.2.2. Met betrekking tot de ‘ernstige schade’, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de vreemdelingenwet, worden geen concrete elementen aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat verzoeker dergelijk risico loopt in Afghanistan.

5.2.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet, beroept op zijn vluchtrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane

vaststellingen daarover, waarbij wordt geconcludeerd dat zijn relaas, waarbij hij vervolging vreest omwille van de tewerkstelling van zijn broer bij het Afghaanse leger of omwille van 'gepercipieerde' verwestering, ongeloofwaardig werd bevonden. Zodoende kan verzoeker zich ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet.

5.2.4. Verzoeker stelt in een laatste onderdeel van zijn middel dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet omwille van de huidige humanitaire en socio-economische toestand in Afghanistan. Hij haalt hierbij een vernietigingsarrest aan van de Raad van 31 maart 2022 en verwijst summier naar de artikelen 2 en 3 van het EVRM. Uit de rechtspraak blijkt evenwel dat er verschillen bestaan tussen schendingen van artikel 3 van het EVRM en 'ernstige schade' in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet.

5.2.5. De Raad stipt aan dat de ernstige schade, bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet, moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58). De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor. Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van januari 2023 (p. 111: "*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*"). Slechts wanneer precaire socio-economische omstandigheden overwegend het resultaat zijn van opzettelijke gedragingen of omissies van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling.

Hoewel verzoeker in zijn middel aangeeft dat Afghanistan zich reeds vóór de machtsovername door de taliban in een precaire socio-economische toestand bevond, is hij van oordeel dat de *de facto*-talibanregering wel overwegend verantwoordelijk is voor de huidige belabberde socio-economische en humanitaire situatie die als ernstige schade kan worden gekwalificeerd. Er dient dus te worden nagegaan of de huidige situatie voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van een actor of dat deze het gevolg is van een samenloop van allerhande objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

5.2.6. In haar aanvullende nota van 28 januari 2026 stelt de verwerende partij hierover het volgende:

"(...)

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke

schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidssysteem in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegenwoordigd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazare Sharif, and Herat City van augustus 2020, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security related, and humanitarian developments van 4 november 2022, de EUAA Afghanistan – Country Focus van januari 2022, EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan.

De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kende 2023 een stagnatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen

een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren."

Uit wat voorafgaat blijkt dat er wel degelijk landeninformatie voorhanden is betreffende de oorzaken van de huidige socio-economische en humanitaire crisis in Afghanistan. Verzoeker slaagt er niet in aannemelijk te maken dat deze wel degelijk hoofdzakelijk veroorzaakt zou worden door het optreden of het verzuim van de de facto-talibanregering.

5.2.7. Terloops stipt de Raad aan dat dit niet wegneemt dat een terugkeer naar Afghanistan aanleiding zou kunnen geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM omwille van de precare socio-economische en humanitaire situatie aldaar. Zoals hierboven uiteengezet, valt deze mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM evenwel buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De eventuele schending van artikel 3 van het EVRM omwille van factoren die niet als 'ernstige schade' kunnen worden aangemerkt, dient alleszins grondig te worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

5.2.8. De Raad merkt hierbij op dat het begrip 'ernstige schade' uit artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet betrekking heeft "*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*", met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, hetgeen een duidelijke mate van individualisering veronderstelt (HvJ 17 februari 2009, Elgafaji, C 465/07, ptn. 32 en 38; HvJ 10 juni 2021, Bundesrepublik Deutschland, C 901/19, pt. 25).

5.2.9. Uit de kopie van verzoekers paspoort blijkt dat hij als zelfstandige (*self employment*) actief was in zijn land van herkomst (AD, stuk 5, Documenten, paspoort verzoeker) en dat hij aan studenten frieten en groene thee verkocht (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 13 mei 2024, p. 5). Verzoeker kon dus in zijn levensonderhoud voorzien. Hij beschikt ook nog over een familiaal netwerk in Afghanistan waarmee hij frequent contacten onderhoudt (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 13 mei 2024, p. 5). Tevens blijkt dat zijn paternale oom zijn vertrek naar het Westen had georganiseerd en dat deze hiervoor ongeveer 10.000 euro betaald heeft (AD, stuk 7, Inventaris + Documenten DVZ, Verklaring DVZ, 7 april 2022, reisroute). Verzoeker lijkt dus minstens over een familiaal netwerk te beschikken, dat kapitaalkrachtig is, en dat hem in geval van terugkeer naar Afghanistan zou kunnen behoeden tegen het wegzinken in een situatie van extreme armoede.

5.2.10. Met betrekking tot de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, bespreekt verzoeker in zijn middel de veiligheidssituatie in Afghanistan die volgens hem voor burgers nog steeds gevaarlijk is. Hij meent ook dat er onvoldoende informatie voorhanden is. In de aanvullende nota die ter terechtzitting wordt neergelegd, worden actuele gegevens betreffende veiligheidsincidenten aangeleverd, maar hieruit blijkt dat het aanwezige geweld en de mensenrechtenschendingen hoofdzakelijk een gericht karakter vertonen en niet als willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict kunnen worden gekwalificeerd.

5.2.11. In zijn aanvullende nota van 28 januari 2026, waarin onder andere de meest recente landeninformatie mede in overweging wordt genomen, stelt de commissaris-generaal betreffende de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan het volgende:

“Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflictgerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsovername het aantal ‘armed clashes’, luchtaanvallen en incidenten met IED’s allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjjiitische Hazara’s. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjjiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLEED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio’s kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante

daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting."

5.2.12. Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er actueel nergens in Afghanistan sprake te zijn van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij omwille van bepaalde individuele kenmerken een hoger risico loopt op slachtofferschap van het zeer beperkt aanwezige willekeurige geweld in de provincie Paktia, waarvan hij beweert afkomstig te zijn.

6. Besluit

6.1. Er werd geen schending aangetoond van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, noch van de artikelen 48 tot en met 48/7 van de vreemdelingenwet. Verzoeker heeft niet aangetoond dat de commissaris-generaal onzorgvuldig of onredelijk te werk zou zijn gegaan of dat de beslissing zou zijn behept met een motiveringsgebrek.

Het door verzoeker aangevoerde middel is ongegrond. Voor zover als nodig treedt de Raad de motieven van de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus bij en maakt deze tot de zijne.

6.2. Gelet op wat voorafgaat kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend zesentwintig door:

F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN